

**ΠΕΖΟΣ ΕΞΕΡΧΟΜΕΝΟΣ ΣΤΟ ΟΔΟΣΤΡΩΜΑ ΕΜΠΡΟΣΘΕΝ
ΣΤΑΘΜΕΥΜΕΝΟΥ ΑΣΤΙΚΟΥ ΛΕΩΦΟΡΕΙΟΥ**

(Σχόλιο της ΜΕΦΑθ 1638/2014 ΕΣυγκΔ 2015/269)

Φρονούμε ότι ο μέσος επιμελής οδηγός ο οποίος κινείται όπισθεν αστικού λεωφορείου και τούτο σταθμεύει προσωρινώς δεξιά σε στάση επί λεωφόρου, προς αποβίβαση επιβατών, θα πρέπει να αναμείνει τυχόν επιθυμία αμελούς επιβάτη να διασχίσει καθέτως το κατάστρωμα της λεωφόρου, εξερχόμενος σε αυτήν από το εμπρός μέρος του λεωφορείου, (μη ορατός εισέτι στους χρήστες της λεωφόρου άλλους οδηγούς), χωρίς προηγουμένως να ελέγξει την κίνηση των οχημάτων. Τούτο συμβαίνει συχνότατα.

Επομένως, κατά τη γνώμη μας, ο οδηγός του ειρηνένου επιβατηγού οχήματος, οφείλει να επιδείξει την απαιτούμενη στις συναλλαγές επιμέλεια (ΑΚ 330 εδάφ. β΄) και, εάν δεν σταθμεύσει και αυτός όπισθεν του λεωφορείου, αναμένοντας την επανεκκίνησή του, επιλέξει δε να υπερβεί (προσπεράσει) το λεωφορείου εξ αριστερών, (οφείλει) προληπτικώς να μειώσει την ταχύτητα του οχήματός του και να οδηγήσει τούτο με τεταμένη την προσοχή του, έως ότου βεβαιωθεί πλήρως ότι επιβάτης του λεωφορείου δεν προτίθεται να διαπράξει την ανωτέρω αμελή ενέργεια, ούτως ώστε εάν συμβεί τούτο, να έχει τον αναγκαίο χρόνο είτε να ακινητοποιήσει το όχημά του είτε να επιχειρήσει επιτυχή αποφευκτικό ελιγμό, προκειμένου να μην παρασύρει τον πεζό πλέον (πρώην επιβάτη).

Επομένως, εάν ο ως είρηται οδηγός δεν ενεργήσει τα ανωτέρω και επιφέρει στον πεζό σωματική βλάβη ή θάνατο, θα ευθύνεται για το αποτέλεσμα αυτό, ως αδιοπρακτής εξ αμελείας (ΑΚ 914).

Ως εκ τούτου, δεν συμφωνούμε με την παραδοχή της σχολιαζόμενης αποφάσεως [Βλ. συναφώς την ΑΠ 1220/2011 (ΕΣυγκΔ 2011/524), η οποία σε ανάλογη περίπτωση, θεωρεί συνυπαίτια την πεζή κατά ποσοστό 40%].

Κυριάκος Δ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

